ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ
ବନାମ
ଧୋବେଇ ସେଠି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ
29 ଅଗଷ୍ଟ, 1995
[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ଭୂମି ଅର୍ଜନ ଅଧିନିୟମ, 1894 – ଧାରା 4 (1), 5-A ଏବଂ 17 (4)।

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ – ଅଧିସୂଚନା - ସାତ ବର୍ଷ ପରେ ଆପତ୍ତି - ଅନୁମୋଦିତ ନୁହେଁ ବୋଲି ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା – ଅଧିସୂଚନା ଜାରି ପରେ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇଥିଲା - ସୁଧ ପାଇଁ ମାଲିକ ହକଦାର ନଥିଲେ ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 ର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜୁଲାଇ 16, 1970 ରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ; ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତକୁ ଅପ୍ରୟୋଜନୀୟ ମନେକରି ଧାରା 17 (4) ଅନୁଯାୟୀ ଜରୁରୀ ଧାରା ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଜମି ଦଖଲ କରିଥିଲେ । ଦୁଇଟି ଆବେଦନ - ଗୋଟିଏ ଅଧିସୂଚନାକୁ ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଅଧିସୂଚନା ଜାରି ହେବା ପରେ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଅନୁଯାୟୀ ଜମିର କିଛି ଅଂଶ ପାଇଁ ସୁଧ ଦାବି କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ରାଜ୍ୟର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ବିଚାର କରିଥିଲେ : ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି ହେବାର 7 ବର୍ଷ ପରେ ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଅଯଥା ବିଳମ୍ବ ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହି ଅଧିସୂଚନାକୁ ଅମାନ୍ୟ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର କ୍ଷମତାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରିନାହାନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରେତା ହୋଇଥିବାରୁ ଅନ୍ୟ ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3077-78/1980 ।

ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 43/77 ଏବଂ 1573/1978 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତା 11.9.80 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜ କୁମାର ମେହେଟ୍ଟା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି, ତଥାପି କେହି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ କିମ୍ବା ଓକିଲଙ୍କ ଜରିଆରେ ହାଜର ହୋଇନାହାନ୍ତି ।

ନିଆଳିଠାରେ ତହସିଲ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଭବନ ଏବଂ କର୍ମଚାରୀ ନିବାସ ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁବାଖଣ୍ଡ ଗ୍ରାମରେ ଅବସ୍ଥିତ 2.02 ଏକର ଜମି ଜରିବ ସଂଖ୍ୟା 2309-2316, 2318, 2501, 2506-10, 2530-32 ଦ୍ୱାରା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 (1) [ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ'] ଅନୁଯାୟୀ 16

ଜୁଲାଇ, 1970 ରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଅଧିସୂଚନା ସହିତ, ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତକୁ ଅପ୍ରୟୋଜନୀୟ ମନେକରି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17 (4) ଅନୁଯାୟୀ ଜରୁରୀ ଧାରା ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଘୋଷଣାନାମା 1972 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 27 ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଧାରା 9 ଏବଂ 10 ଅଧୀନରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଡିସେମ୍ବର, 1975 ରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଡିସେମ୍ବର 16, 1976 ରେ ଜମିର ଦଖଲ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତକୁ ଅପ୍ରୟୋଜନୀୟ ମନେକରି ଧାରା 17 (4) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିବାର ବୈଧତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ 1977 ମସିହାର କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 43/1977 ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିଭଳି, ନଭେମ୍ବର, 1973 ମସିହାରେ ଅଧିସୂଚନା ପରେ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଅନୁଯାୟୀ ଜମିର କିଛି ଅଂଶ ପାଇଁ ସୁଧ ଦାବି କରି ଅନ୍ୟ କେତେକ ମାଲିକ ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 1573/1978 ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉଭୟ ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଧାରା 5-A ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତକୁ ବାତିଲ କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ ଏବଂ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଦ୍ୱାରା ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଯଥା ଓଜେସି ସଂଖ୍ୟା 1573/1978 ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏଥିରେ ଏହି ଆପତ୍ତି ଉଠାଇପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଜଣେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରେତା ଏବଂ ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ ।

ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 43/1977 ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଜୁଲାଇ 16, 1970 ରେ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି ହେବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ 7 ବର୍ଷ ପରେ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବାରୁ, ଅଯଥା ବିଳମ୍ବ ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ତେଣୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ 7 ବର୍ଷ ପରେ 1970 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 16 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନାକୁ ଅମାନ୍ୟ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର କ୍ଷମତାକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରିନାହାନ୍ତି ।

ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ତଦନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଟି.ଏନ୍.ଏ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ | ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ |"

Translated by:

ସୁବୋଧ ରାଉତ,

ଅନୁବାଦକ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।